

Κηδείες αγνοουμένων

Επιμέλεια: Ανδής Πέτσα-Σαββίδου

Τους πολυαγαπημένους μας πατέρα, αδελφό, παππού και θείο

ΚΥΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΘΕΟΔΟΥΛΟ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ

(από Νέο Χωριό Κυθρέας, αγνοούμενους από τον Αύγουστο 1974)

οι οποίοι δολοφονήθηκαν άναδρα από τους Τούρκους, τα οστά των οποίων ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο μεταξύ των χωριών Στρογγυλός και Σίντα και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο ανθρωπολογικών και γενετικών αναλύσεων, κηδεύουμε σήμερα Σάββατο 10/12/2016 και ώρα 11.00 π.μ. από τον ιερό ναό Αγίου Παντελεήμονα στη Λακατάμια και καλούμε όσους επιθυμούν να παραστούν. Η ταφή θα γίνει στο νέο κοιμητήριο Εγκώμης.

Οι τεθλιμμένοι:

Παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα

Αδελφή: Σωτηρούλα Θεοδούλου Κωνσταντίνου
και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων να γίνονται εισφορές για ανέγερση μνημείου εις μνήμην των μέχρι προσφάτως αγνοουμένων.

Επικήδειος του Επιτρόπου Προεδρίας κ. Φώτη Φωτίου

Με αιδημάτα δέους και βαθείας συγκίνησης, και μεταφέροντας τις σκέψεις μας στην τραγωδία που έζησε η πατρίδα μας το καλοκαίρι του 1974 με την προδοσία του πραξικοπήματος και την καταστροφή που προκάλεσε στη συνέχεια ο Αττίλας, συγκεντρωθήκαμε στον ιερό αυτό ναό για να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε σε πατέρα και γιό που εκτελέστηκαν εν ψυχρώ ενώ τελούσαν υπό σύλληψη μαζί με άλλους συμπατριώτες μας. Πονούμε, όταν παρελαύνουν μπροστά μας σαν εφιάλτης οι εικόνες από τα δεινά της προδομένης το 1974 πατρίδας μας. Πονούμε από το δράμα των νεκρών και των μαρτύρων μας, των αγνοουμένων και των αιχμαλώτων μας, των προσφύγων και των εγκλωβισμένων μας. Πονούμε από τη συνεχιζόμενη κατοχή των πατρογονικών μας εδαφών και τη βεβήλωση των ιερών και των οσίων μας.

Η περίπτωση του Κυριάκου Θεοδούλου και του γιού του Θεόδουλου, προκαλεί τα αιδημάτα μας για την τόσο μεγάλη βαρβαρότητα που επιδείχθηκε εις βάρος τους, όχι μόνο από τα στρατεύματα του Αττίλα, αλλά και από εξτρεμιστές Τουρκοκύπριους που έδρασαν με φανατισμό, μίσος και αγριότητα δολοφονώντας μαζικά ανυπεράσπιστους ανθρώπους, μεταξύ των οποίων και χωριανοί τους.

Ο Κυριάκος ήταν παντρεμένος και εκτός από τον γιο του Θεόδουλο, είχε, με τη σύζυγό του Μαρία, και μια κόρη, τη Σωτηρούλα, επτάχρονη τότε, που σήμερα είναι μαζί μας προσευχόμενη για την ανάπαυση των ψυχών των αγαπημένων της. Η μητέρα της απεβίωσε δυστυχώς χωρίς να πληροφορηθεί για την τύχη του συζύγου της και του μονάκριβού της γιου.

Είναι η μοίρα πολλών συγγενών αγνοουμένων που ολοκληρώνεται ο κύκλος της ζωής τους και φεύγουν με όλο το παράπονο και την πίκρα για την εξαφάνιση των ανθρώπων τους. Αυτός είναι ένας από τους πιο σοβαρούς λόγους για τους οποίους το θέμα των αγνοουμένων συγκλονίζει πάντα τις ψυχές μας μαζί με εκείνες των συγγενών τους, καλώντας μας να είμαστε συνεχώς σε εγρήγορση ώστε να επιτύχουμε να πάρουν όλοι τις απαντήσεις που με πόνο και αγωνία περιμένουν για τόσα χρόνια τώρα.

Το πλήρως αυτό δικαιολογημένο αίτημα και, ταυτόχρονα, απαίτησή τους, παραβιάζεται κατ' εξακολούθηση και με έντονα προκλητικό τρόπο από την Τουρκία η οποία αρνείται να συμμορφωθεί ακόμη και για τα πιο αυτονόητα για τη διακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων μας.

Οι Κυριάκος και Θεόδουλος Θεοδούλου που κηδεύουμε σήμερα μαζί με 15 άλλους Ελληνοκύπριους συμπατριώτες μας εκτελέστηκαν εν ψυχρώ χωρίς να προβληματίσει τους συγγενούς δολοφόνους τους το γεγονός ότι επρόκειτο για άμαχους πολίτες ή να τους συγκινήσει έστω η μικρή ηλικία του Θεόδουλου που είχε κλείσει μόλις τα 16 του χρόνια.

Πριν από την τουρκική εισβολή του 1974 ο Κυριάκος Θεοδούλου διέμενε με όλα τα μέλη της οικογένειάς του στο Νέο Χωρίο Κυθρέας, ανάμεσα τους και ο Θεόδουλος.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης της εισβολής και στο διάστημα το οποίο ακολούθησε μέχρι την έναρξη της δεύτερης φάσης, εξακολουθούσαν όλοι να διαμένουν στο χωριό τους.

Αυτά μέχρι που άρχισε η δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής, στις 14 Αυγούστου 1974. Ήταν την ημέρα αυτή που τα τουρκικά στρατεύματα παραβιάζοντας την εκεχειρία επιτέθηκαν με σφοδρότητα κατά των θέσεων της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή Μίας Μηλιάς - Κουτσοβέντη.

Οι τουρκικές δυνάμεις με υπέρτερο αριθμό ανδρών, πιο σύγχρονο εξοπλισμό, μεγάλο αριθμό αρμάτων μάχης και με την πολεμική τους αεροπορία, διέσπασαν τις αμυντικές γραμμές της Εθνικής Φρουράς και κινήθηκαν προς τον κύριο δρόμο Λευκωσίας - Αμμοχώστου, στην περιοχή του Τραχωνίου Κυθρέας. Η κατάληψη της περιοχής είχε ως αποτέλεσμα να αποκοπεί από τις ελεύθερες περιοχές αριθμός χωριών, μεταξύ των οποίων και το Νέο Χωρίο Κυθρέας.

Προ του διαφαινόμενου κινδύνου κατάληψης του χωριού τους, αποφάσισαν να το εγκαταλείψουν και τα μέλη της οικογένειάς Θεοδούλου. Όπως και άλλοι συγχωριανοί τους, και κάτοικοι επίσης των γειτονικών χωριών, αναζήτησαν ασφαλέστερο καταφύγιο ενώ ολόκληρη η περιοχή βομβαρδιζόταν από τα τουρκικά αεροπλάνα.

Ο Κυριάκος με την οικογένεια του επέλεξαν ως ασφαλέστερο προορισμό το χωριό Στρογγυλός. Όταν έφθασαν εκεί, πείστηκαν από τους εναπομείναντες κατοίκους του χωριού να παραμείνουν εκεί μαζί τους, γιατί είχαν διαβεβαιώσεις από τους Τουρκοκύπριους κατοίκους του χωριού ότι δεν θα διέτρεχαν κίνδυνο. Το ίδιο έπραξαν και κάτοικοι άλλων χωριών που κατέφυγαν στο Στρογγυλό αναζητώντας δρόμο για τη σωτηρία τους. Όλοι μετέβησαν στην οικία του κοινοτάρχη του χωριού.

Γύρω στις 8 το βράδυ όμως της ίδιας μέρας, και όταν ολόκληρη η περιοχή βρισκόταν υπό τον έλεγχο των τουρκικών στρατευμάτων, οι Τουρκοκύπριοι κάτοικοι του χωριού, πάνοπλοι πλέον, διέταξαν όλους τους άρρνες Ελληνοκύπριους εγκλωβισθέντες να μαζευτούν στο καφενείο Τουρκοκύπριου και τις γυναίκες σε οικία επίσης Τουρκοκύπριου, κάτι που έπραξαν.

Το επόμενο πρωί της 15 Αυγούστου 1974, επέτρεψαν σε όλους τους συλληφθέντες να μεταβούν στα σπίτια τους. Σχεδόν όλοι μετέβησαν και πάλι στην οικία του κοινοτάρχη. Ανάμεσα τους και η οικογένεια του Κυριάκου. Λίγο μετά στις 9 το πρωί, δύο ένοπλοι Τουρκοκύπριοι κάτοικοι Στρογγυλού, διέταξαν όπως όλοι οι εγκλωβισθέντες, μεταβούν ξανά στους ίδιους τόπους συγκέντρωσής τους. Εκεί υπήρχε μεγάλος αριθμός ένοπλων Τουρκοκυπρίων κατοίκων Στρογγυλού.

Δύο ώρες αργότερα οι γυναίκες αφέθηκαν ελεύθερες ενώ όλοι οι υπό σύλληψη άνδρες οδηγήθηκαν προς το τουρκοκυπριακό χωριό Σίντα και έκτοτε δεν έδωσαν σημεία ζωής.

Η εκταφή των οστών των πεσόντων πραγματοποιήθηκε την περίοδο 2009-2010 από ομαδικό τάφο ο οποίος εντοπίστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν ανθρωπολογικές εξετάσεις και εξετάσεις DNA, με βάση τις οποίες έχει διακριβωθεί η ταυτότητα των οστών τους.

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Χίλιοι τόσοι συμπατριώτες μας εξακολουθούν να αγνοούνται και όλες οι ευθύνες βαρύνουν φυσικά την Τουρκία της οποίας στρατεύματα κατέχουν παράνομα και σήμερα το 37,5% των εδαφών μας. Αν τα πράγματα προχωρήσουν με αυτούς τους ρυθμούς, πολύ φοβόμαστε ότι για τον μεγαλύτερο αριθμό των αγνοουμένων μας θα υπάρξει ο κίνδυνος το θέμα να κλείσει οριστικά χωρίς να καταστεί δυνατό να πάρουν καμία απάντηση οι δικοί τους, όσοι από αυτούς θα παραμένουν βέβαιοι εν ζωή με την πάροδο του χρόνου.

Για να επιτευχθεί η επιθυμητή πρόοδος στο θέμα, θα πρέπει δίχως άλλο η Τουρκία να άρει τους περιορισμούς στον αριθμό των διενεργούμενων εκταφών στις λεγόμενες στρατιωτικές περιοχές και να επιτρέψει την πρόσβαση ερευνητών στα αρχεία του τουρκικού στρατού, όπου με βεβαιότητα υπάρχουν πληροφορίες και στοιχεία για πολύ μεγάλο αριθμό αγνοουμένων μας.

Αλλά θα πρέπει ακόμη να δώσει επαρκή στοιχεία για τις τέσσερις τουλάχιστον περιπτώσεις μετακίνησης οστών αγνοουμένων από τους αρχικούς χώρους ταφής τους σε άλλους που παραμένουν άγνωστοι. Είναι προφανές ότι αυτό έγινε σε μια προσπάθεια απόκρυψης της αλήθειας όσον αφορά μαζικές εκτελέσεις συμπατριωτών μας είτε από τα τουρκικά στρατεύματα, είτε από την εξτρεμιστική εκείνη μερίδα των Τουρκοκυπρίων που συντηρούσαν το εγκάθετο καθεστώς της Τουρκίας στην Κύπρο και εξέτρεφαν επί σειρά ετών το μίσος και τον σοβινισμό μεταξύ της Τουρκοκυπριακής κοινότητας εναντίον των Ελληνοκυπρίων.

Ελληνίδες, Έλληνες,

Διανύουμε μια κρίσιμη περίοδο όσον αφορά το εθνικό μας θέμα και στη σκέψη μας πρέπει να επικρατήσει η αδήριτη ανάγκη για ενότητα, σύνεση και υπευθυνότητα από μέρους όλων μας. Διανύουμε ένα πολύ δύσκολο διάστημα κατά το οποίο θα κριθεί η έκβαση των προσπαθειών για επίλυση του εθνικού μας θέματος.

Επιδιώκουμε μια δίκαιη και λειτουργική λύση που θα επανενώνει την πατρίδα μας, θα τερματίζει την κατοχή και θα διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες για όλους τους νόμιμους κατοίκους της νήσου, σε συνθήκες ελευθερίας, ασφάλειας και ευημερίας απ' άκρου εις άκρον.

Μια λύση που θα επιτρέψει στην Κύπρο να περάσει σε μια άλλη εποχή, χωρίς μίσση, πάθη και εσωτερικές αντιπαραθέσεις, μια εποχή που θα υπόσχεται πολύ περισσότερα σε Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους και θα επιτρέπει να αντιμετωπίζουμε το μέλλον με σιγουριά και πίστη στις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες.

Μια τέτοια λύση οραματιζόμαστε, αναλογιζόμενοι το χρέος και τις ευθύνες μας απέναντι στην πατρίδα, αλλά και απέναντι στους ήρωες και τους μάρτυρές μας.

Μόνο έτσι θα δικαιωθεί και η θυσία των Κυριάκου και Θεόδουλου Θεοδούλου και όλων των άλλων που πρόσφεραν τη ζωή τους στους αγώνες για την ελευθερία της Κύπρου μας.

Αιωνία ας είναι η μνήμη τους.

Τον πολυαγαπημένο μας πατέρα και παππού

ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΤΡΙΔΗ του ΑΝΤΩΝΗ

(από το Νέο Χωρίο Κυθρέας)

ο οποίος δολοφονήθηκε άναδρα από τους Τούρκους, τα οστά του οποίου ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο μεταξύ των χωριών Στρογγυλός και Σίντα και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA, κηδεύουμε το Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2016 και ώρα 10 π.μ. από τον ιερό ναό Αγίου Ανδρονίκου και Αγίας Αθανασίας στο Τσέρι (παλαιά εκκλησία) και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη του να παρευρεθούν.

Οι τεθλιμμένοι:

Παιδιά: Ανδρέας - Έλλη Πετρίδη

Ελένη Γιαννή

Κώστας Πετρίδης

Όλγα - Κώστας Νικολάου

Εγγόνια και δισέγγονα

Αντί στεφάνων εισφορές για τις εκκλησίες Αγίου Χαραλάμπους (Νιοχωριτών) και Αγίου Ανδρονίκου και Αγ. Αθανασίας στο Τσέρι.